20 ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಪುಸ್ತಕಗಳು

1 ಬೆಲೆ ಇಳಿತ, ಸರಕು ಪೂರೈಕೆ, ಖರ್ಚು ಕಡಿತ
2 ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ
3 ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ನೆಲೆ
4 ಜೀತ ಪದ್ಧತಿ ರದ್ದು
5 ಗ್ರಾಮೀಣ ಋಣ ವಿಮೋಚನೆ
6 ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕೂಲಿ
7 ನೀರಾವರಿ–ಜಲಸಮೃದ್ಧಿ
8 ಅಧಿಕ ವಿದ್ಯುತ್ತು
9 ಕೈಮಗ್ಗ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
10 ನಿಯಂತ್ರಿತ ಬಟ್ಟೆ–ಗುಣಮಟ್ಟದ ಏರಿಕೆ, ಸಮರ್ಪಕ ಪೂರೈಕೆ
11 ನಗರ ಭೂಮಿತಿ, ಸಮಾಜೀಕರಣ
12 ತೆರಿಗೆಗಳ್ಳತನ ನಿವಾರಣೆ
13 ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ನಿರ್ಮೂಲನ
14 ಅಧಿಕ ಬಂಡವಾಳ, ಅಧಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ
15 ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕಸಹಯೋಗ
16 ಸುಲಲಿತ ರಸ್ತೆಸಾರಿಗೆ
17 ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ
18 ನಿಲಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ
ನಿಯಂತ್ರಿತ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ, ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ
...ೀಗ ವಿಸ್ತರಣೆ

MULAP

20 ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ—13

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯ

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ನಿರ್ಮೂಲನ

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ಯ

MYSORE UNIVERSITY
MYSORE

ಐಬಿಎಚ್ ಪ್ರಕಾಶನ
ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು – 560 009

ಗೀತಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್
ಮೈಸೂರು-570001

KALLASAGANEDARARA NIRMOOLANA— a monograph on Point No. 13 under the TWENTY-POINT ECONOMIC PROGRAMME written in Kannada by P. V. Acharya. Published by P.N. Kamat, IBH Prakashana, Fifth Main Road, Gandhinagar, Bangalore-560 009

Editor : H. S. Krishnaswamy Iyengar
Copyright © 1977 by the Publisher
Illustrations : Chandranath

224616

K 820(B)
ACH

*

ಬೆಲೆ : ರೂ. 1.20

*

© ಸರ್ವಸ್ವಾಮ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕರದು

*

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ : 1977. ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಪಿ. ಎನ್. ಕಾಮತ್, ಐಬಿಎಚ್ ಪ್ರಕಾಶನ, ಐದನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 009. ಮುದ್ರಕರು : ಎಚ್.ಎಸ್.ಎನ್. ರಾವ್, ಐಬಿಎಚ್ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಿಂಟರಿ, ರಾಮಯ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು-560 054

*

ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟಗಾರರು :

ಇಂಡಿಯ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 009

*

Paper used for printing this book was made available by the Government of India at concessional rate.

ಮೊದಲ ಮಾತು

1975ರ ಜುಲೈ 1 ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತ್ವದ ದಿನ; ದೇಶದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಂಶಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸಾರಿದ ದಿನ.

ಅಂದಿಗೆ ಆರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ—ಜೂನ್ 25ರಂದು – ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾ ತಿರುವು ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು. ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡು ಅಡ್ಡ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ದೇಶವನ್ನು ನೇರ ದಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಕ್ರಮವೊಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಭಂಗಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಆಂತರಿಕ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಲಾದ ಮಹಾ ತಡೆ ಅದು.

ಆ ಮಹತ್ತ್ವದ ಕ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ದೇಶ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಷ್ಟು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು. ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸತತ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ತೀರ ಕುಂದಿ ಹೋಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯ ಜಾರುಬಂಡೆಯೇರುವ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿದ್ದ ಭಾರತಕ್ಕೆ 1971ರ ಬಾಂಗ್ಲಾ ವಿಮೋಚನಾ ಸಮರದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಒಳಹೊಕ್ಕ ಕೋಟಿ ಮಂದಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನು ಸಾಕುವ ವೆಚ್ಚ, ಭಾರತದ ನೆಲದ ಆಕ್ರಮಣ ನಡಸಿದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಯುದ್ಧದ ಅನಿವಾರ್ಯ ನಷ್ಟ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಸಹನೆಯ ಎದುರು ನಿಂತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸೆಣಸಿ ತನ್ನತನ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟ, ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸಹಕಾರ ನೀಡುವ ಬದಲು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅಪಪ್ರಚಾರನಿರತರಾಗಿ ದೇಶವನ್ನೇ ಅನಾಹುತದ ತಳವಿಲ್ಲದ ಹೊಂಡದೊಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಜನರ ಹುಚ್ಚು ಸಾಹಸ—ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ದೇಶವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮರಳಿ ನಾವು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಯತ್ನ ನಡಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಯತ್ನವೇ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಕಾಯಕಲ್ಪ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನೂರೆಂಟು ವಿಘ್ನ. ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಭದ್ರಗೊಂಡ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕದಲಿಸದೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಲಿತರ, ದುರ್ಬಲರ, ಶೋಷಿತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯತ್ನ ನಡಸಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ಹವಣಿಸಿದಾಗ, ಪಟ್ಟಭದ್ರಹಿತಗಳಿಗೆ ಅದರ ಬಿಸಿ ತಟ್ಟುವುದು ಸಹಜ. ಆಗ ಅವು ಮುಳಿದೆದ್ದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸೊಲ್ಲೆತ್ತಿ ಗಲಭೆ ಎಬ್ಬಿಸುವುದೂ ಸಹಜವೇ. ಹಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ರಚಿತವಾದ ಕೋಟೆಕೊತ್ತಲಗಳ ಎದುರು ಹಾಯುವುದು ಸಾಹಸವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವಿರೋಧವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಪ್ರಗತಿಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸಲಾದ್ದು 1975ರ ಜೂನ್ 25ರಂದು.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥದಲ್ಲಿ ದೇಶವನ್ನು ನಡಸುವುದು ನಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಹೊಣೆಯಾದರೂ, ತತ್‌ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜ್ವರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಗತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಜೇಡರಬಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ

ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಘೋಷಿಸಿದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವೆನ್ನಬಹುದು.

ಕಳಬೇಡ, ಕೊಲಬೇಡ, ಹುಸಿಯ ನುಡಿಯಲುಬೇಡ, ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಸಾರುವ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರ ಸೂತ್ರಗಳಂತೆ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ದೇಶದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ನೀಡಿದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸೂತ್ರ. ಇವುಗಳದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗುರಿ: 1 ಏರುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿ, ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ಬದುಕಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ವಿತರಣೆಗಳ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ; 2 ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ದಲಿತ ಜನಕೋಟಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ನೀಡಿಕೆ; 3 ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾದ ದೈಹಿಕ ಬೌದ್ಧಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಜನಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪನೆ; 4 ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಿವಾರಣೆ.

ಶಿಸ್ತು ಸಂಯಮ ಆಶಾವಾದ ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ದೇಶ ಮುನ್ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹುರುಪು ನೀಡುವುದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಂಶಗಳ ಘನೋದ್ದೇಶ. ಸೋತ ಜನಕ್ಕೆ ಇದು ಉತ್ತೇಜಕ, ಚುಚ್ಚುಮದ್ದು, ದಿಢೀರ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ; ಯೋಜನೆಯ ವೇಗವರ್ಧಕ. ಈ ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕವಾಗಿಯೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಭವಿಷ್ಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಗುರುತಿಸದೆ ಇರಲಾರ.

ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ, ಅರಿತು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ವಿವರಿಸುವುದು ಈ ಹೊತ್ತಗೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಹೊತ್ತಗೆ ಮೀಸಲು. ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಜಾರಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಗದಾಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಜರ್ಝರಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಕಥೆಯನ್ನೂ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾದ ಕೊನೆಯ ಪೆಟ್ಟನ್ನೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲದೆ, ಯುವಜನ ನಾಯಕರಾದ ಸಂಜಯ ಗಾಂಧಿಯವರು ನಾಡಿನ ಯುವಕರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಐದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಐದು ಹೊತ್ತಗೆಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸಂಜಯ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸೂತ್ರಗಳು ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಪೂರಕ.

ಈ ಹೊತ್ತಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರತರಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರೂ ವಿಚಾರವಂತರೂ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪ್ರಿಯರೂ ಆದ ಡಾ॥ ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ ಅವರು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಕರೂ ಸಂಪಾದಕರೂ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಲೇಖಕಬಂಧುಗಳು ವಂದನಾರ್ಹರು. ನಾಡಿನ ಮಹಾ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕುರಿತ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಇದೇ ಮೊದಲು. ಇದು ಕನ್ನಡದ ಹೆಮ್ಮೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಗತಿಸುವರೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಂಬುಗೆ.

ಮೈಸೂರು, 26 ಜನವರಿ 1977 ಎಚ್ಚೆಸ್ಕೆ

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ನಿರ್ಮೂಲನ

1975ರ ಜುಲೈ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು 20 ಅಂಶಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಆರ್ಥಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ, 1974ರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಆಂತರಿಕ ಭದ್ರತೆಯ (MISA) ಅಧಿನಿಯಮದನ್ವಯ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಟಕಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಮೇಲೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಗದಾಘಾತಕ್ಕೆ ಅದೇ ನಾಂದಿಯಾಗಿತ್ತು. ತೋರಿಕೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮವನ್ನು ಯೋಜಿಸಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅದರ ಹಾವಳಿ ಬೆಳೆದುಬಂದು ಅದು ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅನೇಕ ತುರ್ತು ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಸಮಾಜದ್ರೋಹಿ ಅವ್ಯಾಪಾರ ಈಗ ಹದ್ದುಬಂದಿಗೆ ಬಂದಂತಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಸಾಧನೆಯೇ ಸೈ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಜನತೆಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾದ ಅಪಾಯಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರಬೇಕು.

1974ರಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಕಟದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ರೂ. 400 ಕೋಟಿಯ ನಷ್ಟ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಆದಾಯದ (ಸುಂಕ, ಅಬಕಾರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ) ಖೋತಾ ಮಾತ್ರ. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ವ್ಯವಹಾರದ ಮೊತ್ತ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು. ಮುಂಬಯಿ ನಗರವೊಂದರಲ್ಲೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಸರಕುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು

ದಮನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ

ಎಂಬುದು ಆಗಿನ ಅಂದಾಜು. ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಸರಕಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಹಲವು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹಾನಿ, ದೇಶಿ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಅಪಾಯಕರ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೆಟ್ಟು, ಅತಿಪ್ರಸರಣ ಮತ್ತು ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ, ಮತ್ತು ಗುಪ್ತ ದುರ್ಧನದ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ ಏನೇನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯ ಅನಾಹುತಗಳು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅವೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಹೀಗೆಯೆ ಬೆಳೆಯಗೊಟ್ಟರೆ ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಡನೆ ಆಡಳಿತ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನೇ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಬಾರದಷ್ಟು ಶಿಥಿಲಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ರಾಜ್ಯದೊಳಗೊಂದು ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರತಿರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಭೂಗತ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮದೇ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು, ಶಿಕ್ಷೆರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ದಂಡಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಗೆ ಕಳ್ಳ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಬಲ್ಲ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಬೇರುಗಳು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು. ದಾನ–ದಂಡೋಪಾಯಗಳಿಂದ ಅವರು ದೇಶದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಬೆದರಿಸುವ ವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಪೂರ್ವಕಥೆ

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಕಾಯಕ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಗಡಿ ಸುಂಕಗಳು ಎಷ್ಟು ಪುರಾತನವೋ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಚೀನ. ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 3–4ನೆಯ ಶತಮಾನದ್ದಾಗಿರಬಹುದಾದ ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಂಕ ತಪ್ಪಿಸುವ ಉಲ್ಲೇಖ ಇದೆ. ಜೈನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಸುದ್ದಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಂಕ ತಪ್ಪಿಸಿ ಸರಕು ಸಾಗಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂಬುದು ಈ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ. ಸುಂಕದ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಪಾಯವೆಷ್ಟೇ ಇರಲಿ

ದಕ್ಕಿದರೆ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಬಂಪರ್ ಲಾಭದಾಶೆಯಿಂದ ಕೆಲವರು ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಈ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಚಿನ್ನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಯಾವೊಂದು ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಯಾವೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಬರುತ್ತ

ಅಪೂರ್ವ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ

ದೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಈ ಜನರು ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದೇಶದ ಅಪಾರ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಲಾವಸ್ತುಗಳಾದ ಕಂಚು ಕಲ್ಲು ವಿಗ್ರಹಗಳು ದೇವಾಲಯಗಳಿಂದಲೂ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳಿಂದಲೂ ಕಳವಾಗಿ ಪರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದುವು. ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪನಾತೀತ ಬೆಲೆ.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಅದರ ಪರಿಮಾಣ ಚಿಕ್ಕ ದಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ಅವ್ಯಾ ಪಾರಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದೂ ಉಂಟು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಮೂಲ ಸಂಘಟನೆ ಹೀಗೆಯೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯಿತಂತೆ. ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುಪ್ತಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಭಾರತ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಗಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಟಗಾರರ ನೆರವು ಪಡೆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರ ಸಂಗಡವೇ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಚಳವಳಿ ಮಾಡುವವರನ್ನು (ಉದಾ : ಸುಭಾಷ ಬೋಸರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ

ಸೈನ್ಯ) ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಬೆಂಬಲವಿತ್ತರು. ಈ ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಸರಕು ಶತ್ರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಟವಾಗಲು ಬಿಡುವುದು. ಅದರ ಹಣವನ್ನು ಸಾಗಾಟಗಾರರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಅದರ ಹಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಗುಪ್ತಚಾರ ಮತ್ತು ಹಂತಕರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಆಗ ಸಾಗಾಟಗಾರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಂದೂ ಸಾಗರ ದ್ವೀಪವಾದ ಮಡಗಾಸ್ಕರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಿಮಯ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತಂತೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಟಗಾರರು ಆಗ ಕಲಿತ ತಂತ್ರಗಳನ್ನೇ ಮುಂದೆ ವಿರಾಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಟ ಗಾರರ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಭಾರತವನ್ನು 1947ರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಟಗಾರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗುಪ್ತವರದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಮಾಡಿ ಹೋದರಂತೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಈ ಬೇರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂತು. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೂಲದಲ್ಲೇ ಚಿವುಟಿಹಾಕಲು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ರೀತಿ ಭಾರತ ದೇಶ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗಾರರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಭೌಗೋಲಿಕ ಪರಿಸರ ಪಡೆದಿದೆ. ಅದರ ಕರಾವಳಿಯ ಉದ್ದ 6,083 ಕಿಮೀ. ವಿದೇಶಗಳೊಡನೆ ಅದರ ನೆಲಗಡಿ 15,200 ಕಿಮೀ. ಕರಾವಳಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಬಂದರುಗಳು, ಚಿಕ್ಕ ನಾವೆಗಳನ್ನು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹು ದಾದ ತಾಣಗಳು, ಕೊರಕಲುಗಳು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕರಾವಳಿ ಮತ್ತು ಭೂಗಡಿ ಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾವಲು ಮಾಡಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಜನಬಲವಾಗಲಿ ವಾಹನ ಬಲವಾಗಲಿ ಯಂತ್ರ ಬಲವಾಗಲಿ ಸುಂಕದ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಕೇರಳದ ವರೆಗೆ, ಪೂರ್ವ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹಲವೆಡೆ ಈ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಠಾಣ್ಯ ಗಳೂ ಗುಪ್ತ ಸಂಧಿಸ್ಥಾನಗಳೂ ಏರ್ಪಟ್ಟುವು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿ ಕೆಯ 'ರಾಜಧಾನಿ'ಯಾಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ನೆಲೆಗಳಾದ ದೀವ್ ದಮನ್‌ಗಳ ಇಡೀ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯಿಂದ ಜೀವನೋ

MYSORE U

ಪಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕಾಸರಗೋಡು, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕಿಲಾಕರೈಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯೇ ಅವಲಂಬನ. ತೂಕಡಿಸುವ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದ ಕಾಸರಗೋಡಿಗೆ ಸಾಹಸಿ ಮೀನುಗಾರನೊಬ್ಬ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಕೀಟಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದು ದಾಂಬರು ಬಳಿದು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಚಿನ್ನವೇ ಆ ಊರಿನ ಸಂಪತ್ತಿನ ತಳಹದಿಯಾಯಿತಂತೆ! ಇವಲ್ಲದೆ ಭಾರತ–ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಭಾರತ–ನೇಪಾಳ ನೆಲಗಡಿಗಳೂ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗೆ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ.

ನವಶ್ರೀಮಂತರ ಹಂಬಲ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಮತ್ತು ಉಂಟಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮತ್ತು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೆಲೆಗಿಂತ ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಬರುವಂತಾಯಿತು ಅದನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ತಂದರೆ ಅಪಾರ ಲಾಭವಿದೆಯೆಂದು ಮನಗಂಡ ಕೆಲವರು ಸುಸಂಘಟಿತವಾಗಿ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಅದೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗ. ಈ ವರ್ಗಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಿಡಿಹಣ ಓಡಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿದೇಶಿಯ ಮೋಹ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ವರ್ಗಗಳ ಹಂಬಲಗಳ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ಚಿನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ವಿದೇಶಿ ಕೃತಕ ರೇಷ್ಮೆಯ ಜವಳಿ, ಕೈಗಡಿಯಾರಗಳು, ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರುಗಳಂಥ ನೂತನ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉಪಕರಣಗಳು, ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಸೆಟ್ಟುಗಳು, ಟೇಪ್ ರಿಕಾರ್ಡರುಗಳು, ವಿದೇಶಿ ಮದ್ಯ, ವಿದೇಶಿ ಶೃಂಗಾರ ಸಾಧನಗಳು, ಮಸಾಲೆಗಳು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಆಮದಾಗತೊಡಗಿದುವು. ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಈ ವಿದೇಶಿ ಮೋಹ ಅಂಟಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. 1950–60ರ ನಡುವೆ ಸೊಕ್ಕತೊಡಗಿದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ 1960–70ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಕರ ಮಟ್ಟ ತಲುಪಿತು. ಅನೇಕ ಹೊಸಹೊಸ ವಿಲಾಸ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮತಃ ತಂದವರೇ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗಾರರಂತೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರ್ !

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಅರ್ಥತಂತ್ರ

ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೇಗೆ ಒದಗುತ್ತದೆ? ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಅಪಾಯ ಅರ್ಥವಾದೀತು. ಅದು ಒಂದಲ್ಲ ಹಲವು ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಕಂತೆ.

ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಆಯಿತು

ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಚಿನ್ನ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ವಿದೇಶಿ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?

ಅದರ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆ. ಅದು ಮಾನವನ ಧೂರ್ತಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಕಥೆ. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗಾರರ ಕೂಟ ಮುಂಬಯಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲಬಾದೇವಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ "ರಿಸರ್ವ್‌ಬ್ಯಾಂಕ್" ಒಂದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬೇರೆಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ವಿನಿಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದರ ವಾರ್ಷಿಕ ವ್ಯವಹಾರ 1974ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ರೂ. 2,000 ಕೋಟಿ ಯಷ್ಟಿತ್ತು.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ:

1 ಸರಕು ಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಲೆಹಾಕುವುದು.

2 ಚಿನ್ನ ಮೊದಲಾದ ನಿಷಿದ್ಧ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಡಗು, ವಿಮಾನ ಅಥವಾ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಭೂಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಸಾಗಿಸುವುದು.

3 ಈ ಸರಕನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಬಂದ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು; ಅಥವಾ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯುಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಿ, ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ರಫ್ತುಮಾಡುವುದು. ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಕ್ರಮ ಲಾಭವನ್ನು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ, ಹೋಟೆಲ್, ಸಿನೆಮ ಗೃಹ, ಗಗನ ಮಹಲುಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವಿಲಾಸ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೋಲುಮಾಡುವುದು.

ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಉಪಾಯಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾದವುಗಳೇ:

1 ಸರಕು ಬಿಕರಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಖೋತಾ (under-invoicing). ಭಾರತದಿಂದ ಹೊರಗೆ, ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಲೈಸನ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರವೇ, ಸರಕು ರಫ್ತು ಮಾಡುವವರೊಡನೆ ಪಿತೂರಿ ಮಾಡಿ, ಸರಕು ಬಿಕರಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದೇ ಕಡಿಮೆ ಮೊಬಲಗು ತೋರಿಸುವುದು. ಸರಕಿನ ನಿಜ ಬೆಲೆಗೂ ಪಟ್ಟಿಯ ಬೆಲೆಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ವಿದೇಶಿ ಖರೀದಿದಾರನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ನಾಣ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಪಡೆದು, ಅದರಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಲು ಸರಕು ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಈ ಮೂಲದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ ರೂ. 100 ಕೋಟಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅಂದಾಜು.

2 ಸರಕು ಬಿಕರಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕ (Over-invoicing). ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಲೈಸನ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ತರಿಸುವ ಸರಕಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಜ ಬೆಲೆಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಮೊಬಲಗು ತೋರಿಸುವುದು. ಅಂತರದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು.

3 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರೂ. 1,000 ಕೋಟಿ ಬೆಲೆಯ ಬೆಳ್ಳಿ ಸಂಗ್ರಹ ವಿದೆಯಂತೆ. ಈ ಲೋಹಕ್ಕೆ ಈಗ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ರಫ್ತುಮಾಡಿ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಪುನಃ ಅಕ್ರಮ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

4 ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಬಹುಶಃ ಮಲೇಷಿಯ, ಸಿಂಗಾಪುರ, ಆಫ್ರಿಕ, ಬ್ರಿಟನ್ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಳೆ ಭಾರತೀಯರು ದುಡಿಯು ತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೇರವಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ ಈ ಹಣ ಕಳಿಸಿ ದರೆ ಅಧಿಕೃತ ವಿನಿಮಯದರದಲ್ಲಿ ವಿಳಾಸದಾರರಿಗೆ ಹಣ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಮೂಲ. ಕಳ್ಳ ಸಾಗಣೆಯ ಕದೀಮರು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಕರ ಮೂಲಕ ಈ ವಿದೇಶಸ್ಥ ಭಾರತೀ ಯರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕೃತವಾದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದರದಲ್ಲಿ (ರೂಪಾಯಿ) ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆ ಹಣವನ್ನು ಭಾರತ ದಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ, ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ತಲಪಿಸುವ ದಕ್ಷ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಿದೇಶಸ್ಥ ಭಾರತೀಯರು ಸಂತೋಷ ವಾಗಿಯೆ ಅವರ ಮೂಲಕ ಹಣ ಕಳಿಸತೊಡಗಿದರು. ಹೀಗೆ ದೊರೆತ ವಿದೇಶಿ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಬಳಸು ತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈತಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 200 ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಊಹೆ.

5 ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ಅಪಾರ ಲಾಭ ಗಳಿಸುವುದು. ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಶಿವಪುರಂ ನಟರಾಜ ವಿಗ್ರಹ ಹೀಗೆಯೆ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆಯಲು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡ ನ್ಯಾಯಕಾಳಗವನ್ನೇ ಹೂಡಬೇಕಾಯಿತು.

6 ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಂಪನಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಫ್ತು ಪರ್ಮಿಟ್ ಪಡೆದು, ಸರಕನ್ನು ಕಳಿಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಕಂಪನಿಗಳು ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೊಂದುವುದು.

ಈ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ದೊರಕಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ನಡುವೆ 'ಹಪ್' ಆಗಿರಬೇಕು.

ಅವು ದೇಶಕ್ಕೆ ದೊರಕಿದ್ದರೆ ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ವೇಗ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ರಭಸದ್ದಾಗಬಹುದಿತ್ತು ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ನೆರವಿನ ಮೋರೆ ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾರಿಗೆಯ ಸಾಹಸ

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಉಪಾಯಗಳು ವಿಸ್ಮಯಕರವೆಂಬಂತೆ ಸಂಘ ಟಿತವಾಗಿದ್ದುವು. ಭೂಜಲ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ನಡೆಯು ತ್ತಿತ್ತು. ಭೂಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೇಪಾಳ–ಭಾರತ ಗಡಿ ಮತ್ತು ಪಾಕ್–ಭಾರತ ಗಡಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೇಪಾಳದಿಂದ ಗಾಂಜಾವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅನೇಕ ನಿಷಿದ್ಧ ಸರಕುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಯಾತ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಠಿಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಭಾರತ–ನೇಪಾಳ ಗಡಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದುದು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೇ. ಭಾರತ–ಚೀನ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ದೇಶಾಭಿಮಾನಶೂನ್ಯರಾದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ದಾರರು ನೇಪಾಳದ ಮೂಲಕ ಚೀನಕ್ಕೆ ಸರಕು ಸಾಗಿಸಿ ಲಾಭ ಹೊಡೆದ ರೆಂದು ಆಗ ಆರೋಪಗಳು ಬಂದಿದ್ದುವು. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇಶ ಗಳೂ ಸ್ವದೇಶಗಳೇ ತಾನೆ! ಪಾಕ್–ಭಾರತ ಗಡಿಯ ಮೂಲಕ ಚಿನ್ನದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯಾಗಿ ಅದರ ಲಾಭ ಇಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿ ಗೂಢಚಾರರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ನಿಲ್ದಾಣ ದೊರಕಿದ್ದು ಪರ್ಶಿಯನ್ ಕೊಲ್ಲಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಅಮೀರಿಗಳಾದ ಕುವೈತ್, ಬಹರೀನ್, ದುಬಾಯಿ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಅರಬ್ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರ ಗಳು ಕಳೆದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದುವು. ಒಂದು, ಅಪಾರವಾದ ಎಣ್ಣೆ ಸಂಪತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಿನ ಹೊಳೆ ಹರಿದದ್ದು; ಎರಡು, ಅವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ್ದು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾರ ತದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿ ಸಿದಂಥ ಸುಸಂಧಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಲೋಲಾಡುವ ಈ ಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಗವಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ದುಬಾಯಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಮಾಡುವ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕೇಂದ್ರವಾಯಿತು.

ಕಳ್ಳತನವಾದರೇನು—ಎಲ್ಲ ಸುಸಜ್ಜಿತವೇ

ಬಂಗಾರದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗೆ ಕೆಲವಮ್ಮೆ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಗಳ ಮೂಲಕ ಬರುವ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನೂ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಮಾನ ಚಾಲಕರನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ದುಬಾಯಿಯ ದರ್ಜಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಲಿದುಕೊಟ್ಟ ಜಾಕೀಟುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಈ ವೈಮಾನಿಕರು ಭಾರತದ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಬಿಗುವಾದಂತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಲೋಹಶೋಧಕ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ವಿಧಾನ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸುಖಕರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಅವರು ತರಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅಕ್ರಮ ಸರಕಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಅಲ್ಪವಾಗಿತ್ತು. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಬರಬರುತ್ತ ಈ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಹುಲಿ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೇ ಮಹತ್ತ್ವ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಸಮುದ್ರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದರು.

ದುಬಾಯಿಯಿಂದ ಭಾರತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅರಬರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಧೌ ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞ ನಾವಿಕ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕರಾವಳಿ ತಲಪಬಲ್ಲ. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಈ ನಾವೆಗಳನ್ನು ವಾಹಕಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಾ

ಧುನಿಕ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಎಂಜಿನ್, ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿದರು. ನೋಡಲು ಸಾದಾ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಧೌಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವ ಈ ನಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಇತರ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಲು ವಿಶೇಷ ಗುಪ್ತ ಕಪಾಟುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಳ್ಳಮಾಲುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಕರಾವಳಿಯಿಂದ 30–50 ಮೈಲುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಲಂಗರು ಹಾಕಿ ಅವು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಕತ್ತಲು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಬೆಸ್ತರ ದೋಣಿಗಳು ಅವುಗಳಿಂದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕರಾವಳಿಯ ನಿರ್ಜನ ಮತ್ತು ದುರ್ಗಮ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಬೇಕು, ಅಥವಾ ಆಳವಿಲ್ಲದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಗೆ ಬುವಾಯಿಗಳನ್ನು (buoy) ತೇಲಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯೆ ತಂಡಗಳು ಎತ್ತಿ ತಂದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಮತ್ತು ವೇಗವಾದ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಮೊದಲಾದ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಮಾರಬೇಕು.

ಇಡೀ ವ್ಯಾಪಾರ ಅತ್ಯಂತ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಸಂಘಟಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಜನರಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಬಾಯಿಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರ ಪರಿಣಾಮ ನೆಟ್ಟಗಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಕೂಡ. ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಸಂಘಟನೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠೋರ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. 1950ರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಆರಂಭವಾದ ಈ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಜಾಲಕ್ಕೆ 1960ರ ಅನಂತರ ಹೊಸ ನಾಯಕತ್ವ ಬಂದಿತ್ತು; ಪ್ರಥಮತಃ ದೊಡ್ಡ ಸಾಗಣೆದಾರರ ಹಸ್ತಕರಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ತರುಣ, ಸಾಹಸಿ, ನಿರ್ಭಯ, ನಿರ್ದಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈಗ ಕೂಟದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಬಡ, ನಿರ್ಗತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ, ಸಂದಿಗ್ಧ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಈ ದುಸ್ಸಾಹಸಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೂ ಮರ್ಯಾದೆ ಹೋಗುವುದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇತ್ತು! ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೇಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಏಕಶಿಲಾ ಘಟಕ

ಈ ಕೂಟದ ಜಾಲದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾನಿಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅನಂತರ ಚರ್ಚಿಸೋಣ. ಮೊದಲು ಅದು ದೇಶದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಆಡ

ಳಿತಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸವಾಲು ಒಡ್ಡಿತೆಂದು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕು.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ಒಂದು ಏಕಶಿಲಾತ್ಮಕ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವೊಂದು ಸರ್ಕಾರದಂತೆ ಅದೂ ಶಾಖೆಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬ ಶಾಖಾ ಪ್ರಮುಖ, ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ವಿಶೇಷ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಭಾಗ ಬೇರೆ, ವಿಲಾಸ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳದೇ ಬೇರೆ, ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉಪಕರಣಗಳದು ಇನ್ನೊಂದು, ಕೃತಕ ರೇಷ್ಮೆ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಬೇರೊಂದು. ಸಂಘಟನೆಯ ಒಳಗಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಜಿ ಮಸ್ತಾನನಿಗೂ ಯುಸುಫ್ ಪಟೇಲನಿಗೂ ಅಪಾರ ದ್ವೇಷವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಸ್ತಾನನ ಕೊಲೆಯ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪಟೇಲನನ್ನು ಎಳೆದಾಗ ಮಸ್ತಾನ್ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಪಾತಕಿಗಳೊಳಗಿನ ಈ ಏಕನಿಷ್ಠೆ ಅವರ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಅಪಾರ ಬಲವನ್ನು ತಂದಿತ್ತು.

ಸರಕುಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಯಾವ ಮೂಲೆಗೂ ಸಾಗಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಕಾರುಗಳ, ಲಾರಿಗಳ ಪಡೆಯೇ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖನ ಕೈಲಿತ್ತು. ಸರಕುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಡಲು ಉಗ್ರಾಣಗಳಿದ್ದುವು. ವಾಹನ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಅವರವೇ ಗರಾಜುಗಳಿದ್ದುವು. ಸಮುದ್ರ ಸಾರಿಗೆಗೆ ರೇಡಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜಿತವಾದ ನೌಕಾ ಪಡೆಯೇ ಇತ್ತು. ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾವೆಗಳಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯ ಬಂದು ಸುಂಕ–ಅಬಕಾರಿ ಗಸ್ತು ಪಡೆಗಳು ಬೆಂಬತ್ತಿದರೆ, ಅವು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವೇಗವನ್ನು ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಬೆಂಬತ್ತಿದವರಿಗೆ ಚಳ್ಳೆ ಕಾಯಿ ತಿನ್ನಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವು ಸಶಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪಡೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಸಮುದ್ರದ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವ ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರ ಯಾವ ವೇಗದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಗಸ್ತುಪಡೆಗಳು ಹಿಡಿದ ಅರಬ್ ಧೌಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. 1970ರಲ್ಲಿ ಇಂಥ 3 ಧೌಗಳು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ 1974ರಲ್ಲಿ 35 ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದುವು.

ಇಂಥ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅಸಂಖ್ಯ ಸಹಕಾರಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ

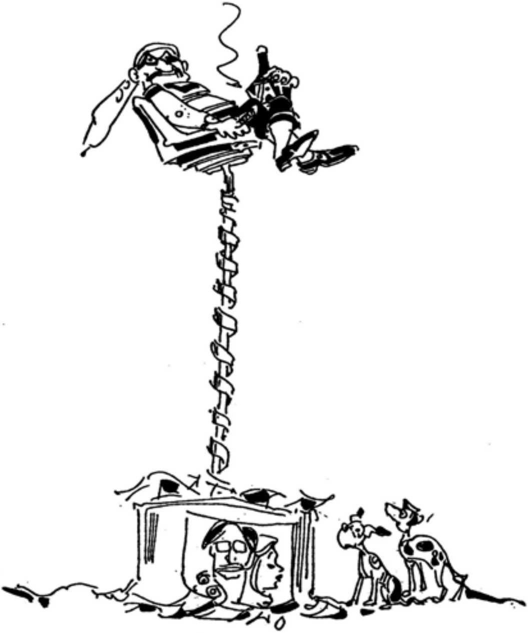

ಮೇಲೇರಿ ಮದಿಸಿದ

ಒಬ್ಬ ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರನಾದ ಸುಕುರ ನಾರ್ಃಣ ಬಖಿಯನ ಕೈ ಕೆಳಗೇ 5,000 ಜನರು ನೇಮಕಗೊಂಡಿದ್ದರೆಂದೂ 250 ಕಾರುಗಳೂ ಲಾರಿಗಳೂ ಅವನ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದುವೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಘಟನೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗ ನಿಯಮಾವಳಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವರನ್ನು ದಂಡಿಸಬೇಕಾದರೂ ಕ್ರಮಗಳಿವೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ರಕ್ಷಣೆ ಅವರಿಗಿದೆ. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ತಮ್ಮವೇ ಭೂಗತ 'ಸರ್ಕಾರ'ವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಂದು ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸು

ತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಷ್ಠೆ ತಪ್ಪಿದವರಿಗೆ, ಗುಟ್ಟು ಬಿಡುವವರಿಗೆ ಕ್ಷಿಪ್ರವೂ ಘೋರವೂ ಆದ ಶಿಕ್ಷೆ ಕಾದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪುಂಡರ, ಕೊಲೆಗೆಡುಕರ ಹಿಂಡನ್ನೇ ಸಾಕಿದ್ದರು. ಅವರ ಗೂಢಚಾರರು ಸಂಘಟನೆಯೊಳಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯೋಜಿಸಿದ ಉಪಾಯಗಳು ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದರೆನ್ನಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಅಪಾರ ದುರ್ಧನ ಬಲದಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನವನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಲು ಅವರು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅವರ ದರ್ಪವೂ ಮೇರೆ ಮೀರಿತ್ತು. ಹಾಜಿ ಮಸ್ತಾನನ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯ ಗದಾ ಪ್ರಹಾರ ಬೀಳುವ ಮೊದಲು ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ ದೇಶದ ಮುಂದಾಳುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ತುಚ್ಛೀಕಾರದಿಂದ ನಿಂದಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಹಣದ ಬಲದಿಂದ ಎಂಥವರನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಅವನ ನಂಬಿಕೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಸಿಗುವ ಲಾಭ ಅಪಾರ; ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದರೆ ಬರುವ ಕಷ್ಟವೂ ಹೆಚ್ಚು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡರೆ ಸಾಗಣೆದಾರರು ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಒಗೆದು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. 1970ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಯ ಬಳಿ ಕೋಳಸಾ ಬಂದರಿನಾಚೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಹೀಗೆ ಸಮುದ್ರಪಾಲು ಮಾಡಿದ ಜಪಾನಿ ನೈಲೆಕ್ಸ್ ಸೀರೆ ಮತ್ತು ತೊಬೋಯು ಶರ್ಟಿಂಗಿನ ಒಂದೇ ಕನ್‌ಸೈನ್‌ಮೆಂಟಿನ ಬೆಲೆ ರೂ. 4,22,000ದಷ್ಟಿತ್ತೆಂಬುದು ಅದನ್ನು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಎತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಇಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ರಸೀತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಹಕರೊಡನೆ ಮೊದಲು ವ್ಯವಹಾರ ಕುದುರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸರಬರಾಜುದಾರರಿಂದ ಮಾಲು ತಂದು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾನೂನಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವವರು ಬರೇ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಹಸ್ತಕರು. ಅವರಿಗೂ

ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸೂತ್ರ ಆಡಿಸುವವರಿಗೂ ನಡುವೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ಜನರು ಕಳ್ಳಗೋಣಸುಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಮೂಲದ ವರೆಗೆ ತಲ ಪುವುದು ಅಸಾಧ್ಯಪ್ರಾಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬಾಯಿಗಳು ಬಿಗಿದಿರು ತ್ತಿದ್ದವು. ಸರಕಾರದ ಕೈಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಭುಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ನೆರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗಲೇ ಕೊಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ದಾಳಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬೆಲೆಯ ಸರಕುಗಳು ವಶವಾದ್ದುಂಟು. ಒಂದೆಡೆ ಸುಂಕದವರ ಪೆಟ್ಟು ಬಲವಾದರೆ ಸಾಗಣೆದಾರರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೇಲಾಗಿ ಸರಕು ತುಂಬಿದ ನಾವೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಮೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಇತ್ತು. ಆದ ಹಾನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಪರಿಹಾರದ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇರುವಾಗ ಅವರೇಕೆ ಅತ್ತಾರು!

ಈ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರದ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಭುಗಳು ಯಾರೆಂಬುದು ಸುದ್ದಿ ಗಾರರಿಗೂ ಜನರಿಗೂ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೂಡ, ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಪತ್ತು ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತಿತ್ತು. (ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.)

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೂ. 7,000 ಕೋಟಿ ಕಪ್ಪು ಹಣದ ಪೈಕಿ ಶೇಕಡ 30–35ರಷ್ಟು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ಕೈಲಿ ಇದೆಯೆಂದು 1974ರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು.

ದೇಶಕ್ಕಾದ ಹಾನಿ

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯಿಂದ ದೇಶಕ್ಕಾದ ನಿಜವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾನಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಜನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ರೇಖಿಸಬಹುದು :

ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕಾದ ಹಾನಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರೂ. 400 ಕೋಟಿ.

ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಒಟ್ಟು ಸಾವಿರಾರು ಕೋಟಿ ಆಗಿರಬಹುದು. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ದಾರ್ಢ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿ, ಜೀವಧಾರಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯದ ಆಮದು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಈ ಹಣ ಈಡಾಗಬಹುದಿತ್ತು.

ದೇಶವೇ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುವಾಗ ಈ ಲಾಭಬಡಕರು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿದರು.

224616

ಕಳ್ಳಹಣದ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಸರಣದ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಿ ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿತು. ಕಾನೂನು ವಿರುದ್ಧವಾದ ಆಮದಿನ ಮೂಲಕ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಕೆಲವು ಆಮದು ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜನರನ್ನು ಸುಲಿದರು.

ನಗರಾಸ್ತಿಗಳ ಬೆಲೆ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಏರಲು ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ರಾದರು. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ದರ ಅವ ರಿಂದಾಗಿಯೆ ಹಲವು ಪಾಲು ಏರಿತ್ತು.

ತಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಜನರ ಸಂಕಟ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು.

ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿದ್ದು, ವಿದೇಶಿ ಸರಕುಗಳು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ದೇಶಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟು. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ವಿದೇಶಿ ಸರಕುಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ 'ರೋಗಗ್ರಸ್ತ'ವಾದ ಗಿರಣಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದುವು. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಳೆ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಮಗ್ಗ ಉದ್ಯಮ ಕೂಡ ನವೆಯಿತು. ನಿರುದ್ಯೋಗ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ದೇಶಕ್ಕೊದಗಿದ ನೈತಿಕ ವಿಪತ್ತು ಕೂಡ ಚಿಕ್ಕದಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವೊಂದು ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೂ ಅರ್ಹರಲ್ಲದ ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಿ ನವ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಅವರ ಸಂಪತ್ತು, ವೈಭವಗಳಿಂದ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಅಗ್ರಪಂಕ್ತಿ ಲಭಿಸತೊಡಗಿತ್ತು.

ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಇವರ ಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆ ಗೊತ್ತು. ಅವರು ತಿಪ್ಪೆ ಯಿಂದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗೇರಿದ ಪರಿಯನ್ನೂ ಅವರು ಕಂಡವರೇ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಮಾಜದ ನೀತಿಯ ಭಂಡಾರಿಗಳೆನಿಸಿದವರಿಂದ ದೊರೆಯತೊಡಗಿದ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ನೀತಿಯ ಭಾವನೆ ಹೇಗೆ ಉಳಿದೀತು? ಹಣವೇ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಾರದಿರುವರೆ?

ಕರ್ನಾಟಕ–ಕೇರಳ ಗಡಿಯ ಕಾಸರಗೋಡು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ಠಾಣ್ಯ ವಾದ ಅನಂತರ ಅದು ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ವೈಭವೋಪೇತ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಬಂಗಲೆಗಳು, ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಕಾರುಗಳು, ವಿದೇಶಿ ಗಡಿಯಾರಗಳು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ವಿಲಾಸ ಸಾಮಗ್ರಿ

ಮುಟ್ಟುಗೋಲು

ಗಳು ಮೆರೆದಾಡಿದುವು. ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ರಾಜನೆಂದು ನಂಬಲಾದ ಕೆ. ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ಹಾಜಿ 1974ರಲ್ಲಿ ಕೈದು ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಮುಂಚೆ ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗಿನಲ್ಲೊಂದು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಮಲೇಷಿಯದಲ್ಲೊಂದು ತಾಮ್ರದ ಗಣಿಯ ಒಡೆಯ. ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರನಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವನು ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸರ್ವವಿದಿತ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಲೀಗ್ ನಾಯಕನಾದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ದುರ್ಧನದಲ್ಲೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೆನಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮಳಯಾಳಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಸಮಾಜವಾದಗಳನ್ನು ಮೂಲ ತತ್ತ್ವವೆಂದೊಪ್ಪಿಕೊಂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ; ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೆಕಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಹುಣ್ಣಿನಂತೆ ಸಮಾಜ ಪುರುಷನ ಶರೀರವನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ದಂಡಂ ದಶಗುಣಂ......

ಯಾವೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಯೋಜನದ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ನವಕೋಟಿ ನಾರಾಯಣರಾದ ಈ ಸುಸಂಘಟಿತ ಪುಂಡಪೋಕರಿಗಳನ್ನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ನಾನಾ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದೆ.

ಸಮುದ್ರ ಸುಂಕ ಕಾನೂನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ, ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪುರಾವೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಡಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಕ್ರಮ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಲು ಸುಲಭ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚು ಬಿಗಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟದ್ದಾಯಿತು.

ಸಮುದ್ರ ಸುಂಕ ಮತ್ತು ಅಬಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವಾಹನ, ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು.

ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ವಿದೇಶಿ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಇರುವ ತಥ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರೇ ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆಗೆ ಆ ಲೋಹವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಅದರ ಅಕ್ರಮ ರಫ್ತನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರಾವಳಿಯ 50 ಮೈ. ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಲಾಯಿತು.

ಕೃತಕ ನೂಲಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೈಜ ಬೇಡಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಆಮದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾಯಿತು.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಸುಳಿವು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ, ಅವರ ವರದಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಪ್ತಾದ ಮಾಲಿನ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಬಹುಮಾನ ಸಾರಲಾಯಿತು.

ದಾಳಿ ಮತ್ತು ಸರಕುಗಳ ಜಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. 1966ರಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ರೂ. 6.6 ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ 1972ರಲ್ಲಿ ಆ ಮೊತ್ತ 27.91 ಕೋಟಿಗೆ, 1973ರಲ್ಲಿ 35.39 ಕೋಟಿಗೆ ಮತ್ತು 1974ರ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ 28.7 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿತು.

ಈ ನಿಷ್ಠುರ ಕ್ರಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಕೆಲ ಕಾಲ ಅಂಜಿ

ಹಿಂಜರಿದರು. ಆದರೆ ಲಾಭದ ಆಶೆ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿತು. ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮತ್ತೆ ತೀವ್ರಗೊಂಡಿತು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಉಲ್ಬಣಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ರೋಗಕ್ಕೆ ಸೌಮ್ಯ ಉಪಾಯಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಾರ ವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅದು ಉಗ್ರೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು ಆಗ.

ಅದು 1974ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ.

1971ರಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೆ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮಿಸಾ (ಆಂತರಿಕ ಭದ್ರತೆ) ಕಾನೂನನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಕಾನೂನಿನಂತೆ, ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿವಿನಿಮಯ ನಿಯಮಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಾನಬದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮರುದಿನವೇ ದೇಶದ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಹಿರಿಯ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಣೆದಾರರಿಗೆ ಸೆರೆಮನೆ ಕಾಣಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಕುರ ನಾರಾಣ ಬಖಿಯ ಮತ್ತು ಹಾಜಿ ಮಸ್ತಾನ್ ಕೂಡ ಸೇರಿದ್ದರು.

ಅನಂತರ ಅದೇ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಣೆದಾರರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. 1974–75ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 3,000 ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಕಳ್ಳ ಸರಕು ಸಂಗ್ರಹದ ಮೇಲಿನ ದಾಳಿಗಳೂ ತೀವ್ರವಾದುವು. ಆ ವರ್ಷ ಜಪ್ತಿಯಾದ ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ರೂ. 60 ಕೋಟಿ ಮೀರಿತು. ಇಷ್ಟು ಜಪ್ತಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಮಿಸಾ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಗೆ ಬದಲು 1974ರ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಮಗ್ರ ಅಧಿನಿಯಮ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಅದೇ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ನಿರೋಧ ಅಧಿನಿಯಮ (COFEPOSA).

ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ 1975ರ ಜೂನ್ ಅಂತ್ಯದ ವರೆಗೆ 850 ಕಳ್ಳ ಸಾಗಣೆದಾರರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಸ್ಥಾನಬದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿಡಲಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲ ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರೂ ಸೇರಿದ್ದರು.

ಮಿಸಾ ಮತ್ತು ಕಾಫಿಪೋಸಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಈ ದಮನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗುವ ಅಹಿತಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜನಜಾಗೃತಿಗಾಗಿ ತೀವ್ರ ಪ್ರಚಾರಾಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಧೈರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿತು.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರೂ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಟ್ಟೆ ಹತ್ತಿದರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಸ್ಥಾನಬದ್ಧತೆಯ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದುವೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಅನೇಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಕಾಳಗಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹಲಕೆಲವು ಜನ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಕಾಫಿಪೋಸಾ ಕಾನೂನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಈ ಸಮಾಜದ್ರೋಹಿಗಳು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಯಿತು.

ಈಗ ಅವರನ್ನು ಸ್ಥಾನಬದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಕಾಯಕವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಹವಣಿಸಿದ್ದ ಬಖಿಯ, ಪುಂಜಾಜಿ ಬಂಧುಗಳು, ಯೂಸುಫ್ ಪಟೇಲ್ ಮೊದಲಾದ ಅಧಿಕಾಂಶ ಪ್ರಮುಖರು ಇಂದು ಮತ್ತೆ ಸೆರೆಮನೆ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ.

1975ರ ಜೂನ್ 26ರಂದು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಘೋಷಿಸಿದ ಅನಂತರ ಈ ಸಮಾಜ ದ್ರೋಹಿಗಳ ಸುತ್ತಲ ಉರಲು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ದಂಡೋಪಾಯಗಳು ಫಲ ಬಿಡತೊಡಗಿದ್ದುವು. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತಹಬಂದಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಲಪಡಿಸಿದೆ. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು 20 ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದೊಡನೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ

ಮೇಲೆ ಸಮರವನ್ನೇ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ: 'ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸತ್ರವನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಅಡಚಣೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಾತ್ಮಕ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಪಡೆದಿದ್ದರು...ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಸ್ವಂತ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇನಾಮಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಗೂ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಲಾಗುವುದು.'

ಈ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು 1975ರ ನವೆಂಬರ್ 5ರಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಒಂದು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ನಂಟರಿಷ್ಟರ, ಜೊತೆಗಾರರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ಬೇನಾಮಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಯಿತು. 1976ರಲ್ಲಿ ಈ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯ ಬದಲು ಒಂದು ಅಧಿನಿಯಮ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು.

ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ಅಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೂಚಿಸಿದ ಈ ಕ್ರಮ ರಭಸದಿಂದ ಕೈಗೂಡುತ್ತಿದೆ.

1976ರ ಜುಲೈ ಅಂತ್ಯದೊಳಗೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ 2,173 ಜನ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಸ್ಥಾನಬದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ 346 ಜನರ ಮೇಲೆ ವಾರಂಟು ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅನಂತರ ಶರಣು ಬಂದರು.

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಜಪ್ತಿಮಾಡುವ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆದಿದೆ. ಇದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವ ಕೆಲಸ. ಆದರೂ 1976ರ ಜುಲೈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿ ಆಗಿತ್ತು. ಇದು ಅವರ ಆಸ್ತಿಯ ಅಲ್ಪಾಂಶ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಚರಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸದಂತೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೆ ಹೀಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಸುಂಕದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ರೂ. 5,000ರ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮಗಳು

ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಸ್ಥಾನಬದ್ಧತೆಯಂಥ ದಮನೋಪಾಯಗಳಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರ ತೃಪ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರುವುದೋ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಹೊಸಹೊಸ ಜನರು ತಯಾರಾಗುವ ಭಯವಿದೆ. ನಿರಂತರವಾದ ಕಾವಲು ಮಾತ್ರವೇ ಅವರನ್ನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸಬಹುದಷ್ಟೇ. ಕಳ್ಳ ಸಾಗಣೆಯು ಸರಕಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 20ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜಪ್ತಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಅಂಗಡಿ ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಚೆಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂಕ ಅಬಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾರ್ವೆಯಿಂದ 20 ಸುಸಜ್ಜಿತ ಗಸ್ತುನಾವೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕರಾವಳಿಯ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ವೈರ್‌ಲೆಸ್ ಸಂಪರ್ಕದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಸೂಚನೆಗಳ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ, ಮದ್ರಾಸುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಂಕದ ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮುಂಬಯಿ, ಕೊಚ್ಚಿ, ಮದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂಕ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಅಬಕಾರಿ ಕಲೆಕ್ಟರೇಟುಗಳನ್ನು ಪುನರ್ಘಟಿಸಿದೆ. ಎರಡೂ ಕರಾವಳಿ ಹಾಗು ಭಾರತ–ನೇಪಾಳ ಗಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಲೆಕ್ಟರೇಟುಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ.

ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಸ್ತು ಮತ್ತು ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಟಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವೆನಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಬಿಗಿಯಾದ ಕಣ್ಗಾವಲು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ದುರ್ಗಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ರಸ್ತೆಸೌಕರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

ಸುದ್ದಿ ಸುಳಿವುಗಳು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಅವನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಹೋಗಲು ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಒದಗಿವೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪೋಲಿಸಿನ (Interpol) ನೆರವನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಮತ್ತು ಜಾರಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಟರು, ವೇಗವಾದ ವಾಹನಗಳು, ಸಶಸ್ತ್ರ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ–ಇವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲದರಿಂದ ದಕ್ಷತೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದರ ಫಲ ಆಗಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

1974ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿನಿಂದ 1976ರ ಮಾರ್ಚ್ ವರೆಗಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 122 ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ನಾವೆಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ದಾಳಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಏರಿದೆ. 1974ರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಟ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಕೇಂದ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟು 50,000 ದಾಳಿಗಳಾದರೆ, 1975ರಲ್ಲಿ 65,000 ಮತ್ತು 1976 ಜುಲೈ ಅಂತ್ಯದ ವರೆಗೆ 30,510 ದಾಳಿಗಳಾದುವು.

ದಾಳಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈವಶವಾದ ಸರಕುಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಕುಗ್ಗಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿದೆ. 1974ರಲ್ಲಿ ರೂ. 60 ಕೋಟಿ ಬೆಲೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, 1975ರಲ್ಲಿ ರೂ. 45 ಕೋಟಿ ಮತ್ತು 1976ರ ಮೊದಲ ಏಳು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರೇ ರೂ. 12 ಕೋಟಿ ಬೆಲೆಯ ಸರಕುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಇದು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಪರಿಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರ ಲಕ್ಷಣ. ಈಗ ಸಮಾಜದ್ರೋಹಿ ಚಟುವಟಿಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ; ಫಲವಾಗಿ ಅದು ತುಂಬ ವೆಚ್ಚದ್ದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ ಗಿರಾಕಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಇಲ್ಲ.

ತೀರ ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಸುದ್ದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ದೊಡ್ಡ ಆಕರವಾಗಿದ್ದ ದುಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಯೂ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ.

ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾದ ಹಿತ

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಎರಡೂಚಿಲ್ಲರೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಿದ್ದ ನಿರಂತರ ಗದಾಪ್ರಹಾರದ ಫಲಿತಾಂಶ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪುನರುಜ್ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಲಾಭ ಕಾಣಿಸುವುದು ವಿದೇಶಿವಿನಿಮಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಭಾರತೀಯರು ಅಧಿಕೃತ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸುವ ಹಣದ ಮೊತ್ತ 1974ರಲ್ಲಿ ರೂ. 569.31 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಇತ್ತು. ಮಿಸಾ ಮತ್ತು ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಯೋಗವಾದ 1975ರಲ್ಲಿ ಅದು ಒಮ್ಮೆಲೇ ರೂ. 1,048.61 ಕೋಟಿಗೇರಿತು. 1976 ರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಏರೊಲವು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ

ದಾರರು ವಿದೇಶಸ್ಥ ಭಾರತೀಯರ ಗಳಿಕೆಯ ಮೊತ್ತವನ್ನು ತಮ್ಮ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಂತಿದೆಯೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತದ ಹತ್ತಿರ ಇಂದು ಧಾರಾಳವಾದ ವಿನಿಮಯ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ. ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಆಮದುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿನಿಮಯ ವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ತೀರ ಮೊನ್ನೆಮೊನ್ನೆಯ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದ ಹತ್ತಿರ 1975ರ ಕೊನೆಗೆ 90 ಕೋಟಿ ಡಾಲರಿನಷ್ಟು ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಸಂಗ್ರಹವಿದ್ದದ್ದು 1976ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ 180 ಕೋಟಿ ಡಾಲರಿಗೇರಿತ್ತು. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಠುರ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡದ್ದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದು ಲಂಡನ್ನಿನ "ಇಕಾನಮಿಸ್ಟ್" ಪತ್ರಿಕೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸುಧಾರಿಸಿದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ನಾಣ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಭಾರತದ ರೂಪಾಯಿಯ ಗೌರವ ಈಗ ಏರಿದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ರೂಪಾಯಿಯ ವಿನಿಮಯದರ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿತು. ರೂಪಾಯಿಯ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಕಳ್ಳ ಪೇಟೆ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಟದ ಮೇಲಿನ ದಮನ ಕ್ರಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಪ್ಪು ಹಣದ ಚಲಾವಣೆಯ ರಭಸ ಕುಗ್ಗಿದೆ. ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ಸರಕುಗಳ ದಾಸ್ತಾನಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೃತಕವಾಗಿ ಏರಿಸುವ ದುಷ್ಟವೃತ್ತಿ ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಗರ ಆಸ್ತಿಗಳ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಟ್ಟಾ, ಬೇನಾಮಿಯಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದೇ ಮೊದಲಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಉತ್ಸಾಹ ಅಷ್ಟು ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ಅವಶ್ಯವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯೇರಿಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೂ ಸುಮಾರಾಗಿ ತಡೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ, ಖಾದ್ಯ ತೈಲ, ವನಸ್ಪತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯರಾದದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ.

ಕಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವಾಗ ಸ್ವತಃ ಅನೇಕ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಣೆದಾರರಿಗೂ ಈ ದಮನಕ್ರಮದಿಂದ ಹಿತವೇ ಆದೀತು. ಕೋಟ್ಯಧೀಶರಾದ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಪುಢಾರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಈ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿಕೊಂಡ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ನಡೆದ ಈ ನಿರಂತರ ಸೆಣಸಾಟ ಸಾಕಾಗಿರಬೇಕು. ಬಡತನದಿಂದಾಗಿ, ದುರಾಶೆಯಿಂದಾಗಿ, ಸಂಗದೋಷದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಸಾಹಸ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕರು ಈ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಗೆ ಅದರಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆಯುವುದು ಅವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೂಟದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಗತಿ ಏನಾದೀತೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಭಯವಿರುತ್ತದೆ. ಸುಲಭ ಲಾಭದ ಆಸೆ ಅವರನ್ನು ಈ ಅವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸೆಳೆತಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕುಡಿತ, ಹೆಣ್ಣು, ಜೂಜುಗಳು ಅದನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನುಂಗಿಹಾಕುತ್ತವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತೀತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಂಡ ಕಠೋರ ಕ್ರಮಗಳು ಅವರಿಗೆ ಮರು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ತಂಡದವರ ರೋಷಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜೀವನೋಪಾಯವೊಂದು ಕಳೆದು ಹೋದದ್ದರಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಕ್ಲೇಶದ ಅನಂತರ, ಅನೇಕರು ಸಂಭಾವಿತ ಜೀವನೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು. ಚಂಬಲ್ ಕಣಿವೆಯ ದರೋಡೆಖೋರರ ಹಾಗೆ ಅವರು ಹೊಸ ಪುಟ

ವನ್ನು ತಿರುವಿ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚಾತುರ್ಯ, ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ, ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದು.

ಕೊನೆಯ ಮಾತು

ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಅಸಾಧಾರಣ ದಂಡೋಪಾಯಗಳಿಂದ, ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯ ಕದೀಮರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿದ ಪಾಶದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಪಡೆದದ್ದಾಗಿದೆ, ಅವರ ಸಂಘಟನೆ ಮುರಿದಿದೆ, ಧೈರ್ಯ ಕುಂದಿದೆ ; ಬಹುಶಃ ಅವರು ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣದ ಬಹುಭಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಸೇರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತುರ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ಪುನಃ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರ ತಲೆಯೆತ್ತಲು ಯತ್ನಿಸೀತು. ಸಮಾಜ ದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನೀತಿಬಾಹಿರರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಿರಾಕರಿಸಿ

ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಯನ್ನು ಕಠಿನವೂ ಲಾಭವಿಹೀನವೂ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧಿಡೀರ್ ವಿಚಾರಣೆ, ಸುಂಕದ ಕಾನೂನುಗಳ ಬದಲಾವಣೆ ಮೊದಲಾದ

ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವೊಂದು ಕಾನೂನು ಕ್ರಮವಾದರೂ ಶಾಶ್ವತ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜನರ ಸಕ್ರಿಯ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು. ಕಳ್ಳಸಾಗಾಟದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಆ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರ ತಂತಾನೇ ನಿಂತು ಹೋಗುವುದು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೇರಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಮೋಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗೆ ಮೂಲವಾಯಿತು. ಈ ಮೋಹವನ್ನು ತೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಾದರೂ ಅವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಅದು ಆಶ್ರಯವಾದೀತು. ಜನರ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತ ಉಳಿತಾಯ ಬಂಡವಾಳದ ರೂಪ ಪಡೆದು ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಬದಲು ಬಂಗಾರದ ಮೋಹದಿಂದಾಗಿ ಅದು ಕ್ರಿಯಾ ಹೀನವಾದ ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹೇಳುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ನಮ್ಮ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಷವೆಂದರೆ ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಸರಕುಗಳ ಮೋಹ. ವಿದೇಶಿ ಎಂದೊಡನೆ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಮಟ್ಟದ್ದೆಂಬುದು ಭ್ರಮೆ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ, ವಿದೇಶಿ ಎಂದು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆದಾರರು ದಾಟಿಸುವ ಅನೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಈ ದೇಶದಲ್ಲೇ ತಯಾರಾಗಿ ವಿದೇಶ ಛಾಪನ್ನು ಪಡೆದ ಠಕ್ಕು ಮಾಲುಗಳೆಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿಗಳು ರೂಪಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪ ಉದ್ಯೋಗ ಇದು. ಕೈಗಡಿಯಾರ, ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉಪಕರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಠಕ್ಕು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಬೇರಾವ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಳಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು, ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ 90 ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ರಫ್ತು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ದೇಶಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು "ಗಾಂವಠಿ" ಎಂದು ಹೀಗಳೆಯುವ ಕಾಲ ಎಂದೋ ಹೋಗಿದೆ. ಸ್ವದೇಶಿ ಸರಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನ್ಯಾಯವಾದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೇ ತಾಳಬಲ್ಲೆವು. ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ ಸ್ವದೇಶಿ ವ್ರತವನ್ನು ನಾವಿಂದು ಪುನಃ ತೊಟ್ಟರೆ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತೂ ಬೆಳೆದೀತು, ಅವ್ಯಾಪಾರದ ವಿಪತ್ತೂ ತಪ್ಪೀತು.

224616

ಯುವಜನತೆಗೆ ಐದು ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಪುಸ್ತಕಗಳು

1 ಒಬ್ಬನಿಗಾದರೂ ಓದು ಬರಹ ಕಲಿಸಿ
2 ಸರಳ ವಿವಾಹ
3 ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ
4 ಒಂದಾದರೂ ಸಸಿ ನೆಡಿ
5 ಜಾತಿಭೇದ ನಿರ್ಮೂಲನ